

চাৰটি নীতি

মুহাম্মদ বনি আব্দুল ওৱাহ্‌হাব

এইটো এখন সংক্ষিপ্ত পত্ৰ বশিষে,
যাটো শ্বাইখুল ইছলাম মুহাম্মাদ ইবন

আব্দুল ওৱাহ্‌হাব ৰাহমিহুল্লাহে

লিখিছে। ইয়াত তৌহীদ আৰু শ্বৰিকৰ
গুৰুত্বপূৰ্ণ চাৰটি নীতিমালা সম্পৰ্কে

আলোচনা কৰিছে। আৰু

মুশ্বৰকিসকলৰ দাবী কৰা শ্বাফা'আত

আৰু তৌহীদপন্থীসকলৰ সাব্যস্ত

কৰা শ্বাফা'আতৰ পাৰ্থক্য দাঙি
ধৰাছো।

<https://islamhouse.com/৮০৯১৯৪>

- চাৰটি নীতি
 - “শুভচেছাবাণী”
 - প্ৰথম নীতি:
 - দ্বিতীয় নীতি:
 - তৃতীয় নীতি:
 - চতুৰ্থ নীতি:

চাৰটি নীতি

লখেক

শ্বাইখ মুহাম্মদ আত'তামমী

অনুবাদ

ৰফিকুল ইছলাম বনি হাববিৰ ৰহমান
দৰঙী

ইছলামী বিশ্ববিদ্যালয় মদীনা ছৌদী
আৰব

তত্ত্বাবধানত

দাৰুণ তাওহীদ লতি তালীফ ওৱাত
তাৰ্জামাহ

(বলগড়া, নজি খাৰুপটৌয়া, দৰং
অসম)

পৰ্যবেক্ষক সকলৰ নাম

১. শ্বাইখ নৱাব আলী (সাধাৰণ
সম্পাদক, জন্মিততে আহলে হাদছি
অসম)

২. ড. আব্দুল মুকতি

৩. জুবৰে বহমান বনি পয়াৰ আলী

গ্ৰন্থস্বত্ব অনুবাদক কৰ্তৃক
সংৰক্ষতি

কতিপৰ নামঃ চাৰটি নীতি

লেখকঃ শ্বাইখ মুহাম্মদ আত-তামীমী

অনুবাদকঃ বফক্বিল ইছলাম বনি হাববিৰ
বহমান দৰঙী

প্ৰকাশকঃ অসমীয়া ইছলাম হাউছ
ৱেবছাইট

প্ৰথম প্ৰকাশঃ ১৪৩৭ হিজৰী, ২০১৬
চন

মূল্যঃ বনিামুলীয়া বতিৰণৰ বাবে (কিন্তু
আপোনাৰ কপটিো সংগ্ৰহ কৰাৰ
আগতে কৰি এটা বৰঙণী দৰিলৈ
নাপাহৰবি যাতো পুনৰ ছপা কৰাত সহায়
হয়)

যকিনোনা ধৰণৰ সংশোধনৰি বাবে
আমাৰ লগত যোগাযোগ কৰক

‘জময়িতো আহলে হাদছি অসম’ৰ
সাধাৰণ সম্পাদক তথা ‘আদৰ্শ
হাইস্কুল, বাঘপুৰী’ৰ প্ৰধান শিক্ষক
মোঃ মোঃ নৱাব আলী এম এম, এম এ,
এল এল বি, বি এড, প্ৰবনি চাহবেৰ
জ্ঞান গৰ্ভ

“শুভচেছাবাণী”

অসমৰ দৰং জিলাৰ বাসিন্দা তথা
 ছৌদি আৰবস্থতি ‘মদীনা ইছলামী
 বশ্বিৱবিদ্যালয়’ৰ শক্সিষাৰ্থী হাফজি
 ৰফকুল ইছলাম বনি হাববিৰ ৰহমান
 দৰঙী চাহবে কৰ্তৃক অনুদতি “চাৰটি
 নীতি”ৰ পাণ্ডুলিপি পঢ়ি আনন্দতি
 হোৱাৰ লগে লগে তখেতেৰ এই মহান
 প্ৰচেষ্টাৰ বাবে তখেতেলৈ ধন্যবাদ
 জ্ঞাপন কৰছিঁ। যহিতে অসমীয়া
 ভাষাত এনকোৱা তথ্য সম্বলতি সঠকি
 ধাৰণাৰ কতিপ প্ৰায় নাই বুলি কলেও
 অত্ৰুক্ৰ্তি কৰা নহয়। সয়ে কতিপখনে
 অসমীয়া ভাষা-ভাষীৰ জনগনক ইহকাল
 আৰু পৰকালত সাফল্যমণ্ডতি কৰাৰ
 ক্ৰতেৰত বশিষেভাৱে সহায় কৰবি বুলি
 মই ভাবেঁ। কতিপ খনত ভাষাৰ
 সংশোধনী মূলক কচ্ছুমান টপিপনী

সংযোজন কৰাৰ দৰে মহান কামত
মোৰ দৰে সাধাৰণ ব্যক্তকি জড়তি
কৰাৰ বাবে মই আল্লাহ তাআলাৰ
ওচৰত কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰছোঁ।
অনুবাদকৰ এই সু-প্ৰচেষ্টা আল্লাহৰ
দৰবাৰত গৃহীত হওক আৰু পাঠক
সমাজৰ দ্বাৰাও সমাদৃত হওক তাকে
কামনা কৰছোঁ।

সদৌ শেষত আল্লাহ তাআলাৰ ওচৰত
দুআ কৰছোঁ, যাত তেওঁ আমাক
আটাইকৈ সঠিক পথত পৰিচালতি কৰি
জান্নাতৰ অফুৰন্ত শান্তি লাভ
কৰবিলৈ তৌফিক দিয়ো আমীন।

ইতি

মোঃ নৱাব আলী

শান্তি মঞ্জলি (বাঘপুৰী)

মহা সঁহাসনৰ প্ৰতিপালক মহান
আল্লাহৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ, তওঁ
যনে আপোনাক ইহকাল ও পৰকালত
বন্ধুৰূপে গ্ৰহণ কৰে, আৰু আপুনি
যতই নাথাকক কয়ি তওঁ যনে
আপোনাক বৰকতময় কৰে, আৰু
আপোনাক সেইসকল লোকৰ
অন্তৰ্ভুক্ত কৰে, যাঁসকলক কৰি
প্ৰদান কৰা হলে কৃতজ্ঞতা প্ৰকাশ
কৰে, বপিদত পৰলি ধৰ্ম্য ধাৰণ কৰে
আৰু গুনাহ কৰলি ক্ৰমা প্ৰাৰ্থনা
কৰে। কাৰণ এই তিনিটি বিষয় হৈছে
সৌভাগ্যৰ প্ৰতীক।

জানি থওক- আল্লাহে আপোনাক
তওঁৰ আনুগত্যৰ পথ দেখুৱাওক-

নষিঠাৰ ওপৰত প্ৰতষিঠতি দীন বা মলিলাত। ইব্ৰাহীম হুছে, আপুনা আল্লাহৰ বাবে আনুগত্যক নষিভজোল কৰা কৰেলমাত্ৰ তওঁৰহে ইবাদত কৰবি। আবু আল্লাহ তা‘আলা সকলো মানুহকে এই কামৰ বাবে আদশে কৰছি। আবু ইয়াৰ বাবেহে তওঁলোকক সৃষ্টি কৰছি। যনে মহান আল্লাহে কছে :

[وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ۝٥٦
الذاريات: ٥٦]

“মই জনি আবু মানৰ জাতকি কৰেল মোৰ ইবাদতৰ বাবেহে সৃষ্টি কৰছি।”
[ছুৰা আয-যাৰয়াত/৫৬]

এতকে যতেয়া আপুনা বুজবি পাৰলি য়ে, আল্লাহ তা‘আলাই আপোনাক

কৰে তেওঁৰ ইবাদতৰ বাবেই সৃষ্টি কৰিছে, তেতিয়া এইটোও জানা থাকে যে, তাওহীদ অবহিনে কোনো ইবাদত, ইবাদত হ'চাপেই গণ্য নহয়, যেনে পৰিত্ৰতা ব্যতীত কোনো নামাজেই নামাজ হ'চাপে গণ্য নহয়। গতিকে ইবাদতত শ্বৰ্বিক প্ৰৱেশ কৰিলে সেইটো তনেকেই নষ্ট হৈ যায় যেনেকেই পৰিত্ৰতা অৰ্জনৰ পছিত বায়ু নষ্টকাশন হলে পৰিত্ৰতা বনষ্ট হয়।

এতকে যতিয়া আপুনি গম পালে যে, যতিয়া ইবাদতত শ্বৰ্বিকৰ সংমিশ্ৰণ হয় ততিয়া শ্বৰ্বিকে সেই ইবাদতক নষ্ট কৰি দিয়ে আৰু যাবতীয় আমল ধ্বংস কৰি পলোয় আৰু সেই ব্যক্তি চৰিস্থায়ী জাহান্নামীসকলৰ

অন্তৰ্ভুক্ত হৈ যায়, এতিয়া আপুনি
বুজলি য়ে, এই বসিয়টো জনাই হৈছে
আপোনাৰ বাবে আটাইতকৈ গুৰুত্বপূৰ্ণ
কাম। যাতো আল্লাহে আপোনাক এই
জালৰ পৰা মুক্তি প্ৰদান কৰে, আৰু
সহেটো হৈছে আল্লাহৰ লগত অংশীদাৰ
স্থাপন কৰা বা শ্বৰিকৰ জাল। এই
বসিয়ো আল্লাহ তা‘আলাই কৰে:

﴿ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ
لِمَنْ يَشَاءُ ﴾ [النساء: ٤٨]

“নশিচয় আল্লাহ তাআলা তওঁৰ লগত
অংশী স্থাপন কৰাক কতেয়াও ক্ৰমা
নকৰে, আৰু ইয়াৰ বাহিৰে তওঁ যতি
ইচ্ছা কৰে ক্ৰমা কৰি দিয়ে।” [ছুৰা
আন-নছা/৪৮]

আৰু এইটো (অৰ্থাৎ শ্বৰিকৰ জালৰ
পৰা মুক্তা) কৰেণ চাৰটি নীতাজনাৰ
মাধ্যমতে সম্ভৱ হ'ব, যটি আল্লাহ
তা'আলাই তেওঁৰ কতিবত বৰ্ণনা
কৰাছে,

প্ৰথম নীতি:

জনাৰ প্ৰয়োজন য়ে, সেই সকল কাফৰি
যি সকলৰ লগত নবী চাল্লাল্লাহু
আলাইহি অছাল্লামে যুদ্ধ কৰছিলি,
সহিত এইটো স্বীকাৰ কৰছিলি য়ে
আল্লাহ তা'আলাই সৃষ্টকিত্তা,
জীৱকিদাতা আৰু সকলো বস্তুৰ
পৰিচালক। তথাপিও এই
স্বীকাৰোক্তিয়ে সহিতক ইছলামত
প্ৰৱশে কৰোৱা নাই। ইয়াৰ প্ৰমাণ
আল্লাহৰ বাণী:

﴿ قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ
 السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ
 وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ
 فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ . (يونس: ٣١) ﴾

“কোৱা : তওঁ কোন, যিয়ে

তোমালোকক আকাশ আৰু পৃথৱীৰ
 পৰা জীৱিকা দান কৰে? অথবা কোন
 সেইজন, যজিনে কাণ ও চকুৰ ওপৰত
 পূৰ্ণ অধিকাৰ ৰাখে? আৰু তওঁ কোন,
 যজিনে জীৱন্তক প্ৰাণহীনৰ পৰা
 উলিয়ায়, আৰু প্ৰাণহীনক জীৱন্তৰ পৰা
 উলিয়ায়? আৰু সাৰ্বভৌম কৰ্তৃত্ব
 কাৰ? ততৈয়া অৱশ্যই সহিত্তে কব য়ে,
 আল্লাহ। এতকে, **তুমি কোৱা:** তথাপিও
 কিতোমালোকো তাকৰা অৱলম্বন
 নকৰিবানে?” (ছূৰা ইউনুছ: ৩১)

দ্বিতীয় নীতি:

আৰবৰ মুশ্বৰকি সকলে কহিলি: আমি কৰেল নকৈট্য আৰু ছুপাৰছি পোৱাৰ আশাত সহিতক আহ্বান জনাওঁ আৰু সহিতৰ স্মৰণাপন্ন হওঁ।

নকৈট্য লাভৰ আশাত সহিতক আহ্বান কৰছিলি তাৰ প্ৰমান আল্লাহ তাআলাৰ বাণীঃ

﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَذِبٌ كَفَّارٌ ۝ ٣﴾
[الزمر: ٣]

“আৰু যি সকলে আল্লাহৰ পৰবিৰ্ত্তে আনক অভভাৱকৰূপে গ্ৰহণ কৰে,
(তেওঁলোকে কয়) আমি এওঁলোকৰ

ইবাদত এই বাবেই কৰোঁ য়ে, এওঁলোক
আমাক আল্লাহৰ সান্নিধ্য লাভ কৰাই
দিবি। সহিত্তে যি বিষয়ে পৰস্পৰৰ মাজত
মতভেদে কৰিছে আল্লাহে তাৰ ফায়ছালা
কৰি দিবি। নশিচয় আল্লাহ, মথিযাবাদী
আৰু কাফৰিক সৎ পথত পৰিচালতি
নকৰে।” [ছুৰা আয-যুমাৰ/৩]

(এই উপাস্যবোৰ আল্লাহৰ ওচৰত
সহিত্তে ছুপাৰছি কাৰী হ’ব বুলি সহিত্তে
তাৰ উপাসনা কৰিছিলি) ইয়াৰ প্ৰমাণ,
আল্লাহৰ বাণী,

(وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ
وَيَقُولُونَ هُوَ آءِ شَفَعُونَا عِنْدَ اللَّهِ) (يونس: ١٨)

“আৰু সহিত্তে আল্লাহৰ বাহৰি এনে
বস্তুৰ ইবাদত কৰে যিয়ে তেওঁলোকৰ

কোনো অপকারো কৰবি নোৱাৰে
আৰু উপকাৰো কৰবি নোৱাৰে, **আৰু
সহিত কয়:** এওঁলোক হৈছে আল্লাহৰ
ওচৰত আমাৰ ছুপাৰছিকাৰী।” [ছুৰা
ইউনুছ/১৮]

আৰু ছুপাৰছি বা শ্বাফা‘আত দু’
প্ৰকাৰ।

ক) অস্বীকৃত থ) স্বীকৃত।

ক- অস্বীকৃত শ্বাফা‘আত বা ছুপাৰছি
হৈছে, যতিো আল্লাহৰ বাহৰি আনৰ
ওচৰত বচিৰা হয়, **যতিো কৰাৰ ক্ৰমতা
আল্লাহৰ বাহৰি আন কাৰো নাই।
যনে আল্লাহ তাআলা কহে :**

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِي بَيْرُومَ لَا بَيْعَ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفِيعَةٌ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ (البقرة: ٢٥٤)

“হে ঈমান্দাৰ সকল! আমাি
তোমালোকক যাি জীৱিকা দান
কৰছিোঁ, তাৰ পৰা সৰ্হে দনি অহাৰ
পূৰ্বৰ্হে ব্যয় কৰা; যদিনি কনো
ব্যৱসা-বাণিজ্য নাথাকৰি, আৰু বন্ধুত্ব
অথবা ছুপাৰছিো নাথাকৰি, আৰু
অবশ্বিবাসকাৰী সকলৰ্হে (আচল)
অন্যায়কাৰী।” [ছুৰা আল-বাক্বাৰাহ:
২৫৪]

থ- স্বীকৃত ছুপাৰছি হ্ছে, যাতিো কৰেল
আল্লাহৰ ওচৰত বচিৰা হয়। আচলত
ছুপাৰছিকাৰীৰ ওচৰত ছুপাৰছি প্ৰাৰ্থনা
কৰাৰ জৰয়িত তেওঁক সম্মানীত কৰা

হয়। আৰু যাৰ বাবে ছুপাৰছি কৰা হব সি এনে ব্যক্তি হব লাগবি যাৰ কথা আৰু কৰ্মত আল্লাহ সন্তুষ্ট। আৰু সযোও হব অনুমতি পোৱাৰ পছিত। যেনে আল্লাহ তাআ'লাই কহে:

(مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ) (البقرة: ২৫৫)

“কোন আছে এনেকুৱা যিয়ে অনুমতি ব্যতীত তেওঁৰ ওচৰত ছুপাৰছি কৰবি পাৰবি?” [ছুৰা আল-বাক্বাৰাহ/২৫৫]

তৃতীয় নীতি:

নবী চাল্লাল্লা-হু আলাইহি অছাল্লামৰ আগমন এনে লোকসকলৰ মাজত ঘটে যিসকলে ইবাদতৰ ক্ষেত্ৰত ভিন্ন আছিলি; সহিতৰ মাজত কচ্ছুমানে ফৰিসিতা সকলৰ ইবাদত কৰছিলি, আৰু

কছিমানে নবী আৰু সৎ লোকসকলৰ
 ইবাদত কৰছিলি, আৰু কোনোবাই গছ-
 গছনিও শলিৰ পূজা কৰছিলি আৰু
 কোনোবাই সূৰ্য আৰু চন্দ্ৰৰ ইবাদত
 কৰছিলি। আৰু নবী চাল্লাল্লা-হু
 আলাইহি অছাল্লামে সহিতৰ মাজত
 কোনো পাৰ্থক্য নকৰি সহিত
 সকলোৰে বৰিুদ্ধে যুদ্ধ কৰছিলি। ইয়াৰ
 প্ৰমাণ আল্লাহৰ বাণী:

﴿ وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ ﴾
 (الانفال: ٣٩)

“আৰু তোমালোকে সহিতৰ বৰিুদ্ধে
 সংগ্ৰাম কৰি থাকবি যতেয়ালাকৈ
 ফতিনা (বপিৰ্য়য়)ৰ অবসান নঘটে আৰু
 (যতেয়ালাকৈ) দ্বীন সম্পূৰ্ণৰূপে

আল্লাহৰ বাবেই প্ৰতিষ্ঠিত নহয়।”

[ছূৰা আল-আনফাল/৩৯]

• আৰু সহিত যো সূৰ্য আৰু চন্দ্ৰৰ
ইবাদত কৰছিল, তাৰ প্ৰমাণ আল্লাহৰ
বাণী,

﴿ وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا
تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي
خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ۝ ۳۷ ﴾ (فصلت: ۳۷)

“আৰু তেওঁৰ নিদিৰ্শনসমূহৰ মাজত
আছে ৰাতি আৰু দিন, সূৰ্য আৰু চন্দ্ৰ।
তোমালাকো সূৰ্যক ছাজদা নকৰবা,
আৰু চন্দ্ৰকো নহয়; ছাজদা কৰা
আল্লাহক, যজিনে এইবোৰ সৃষ্টি
কৰিছে, যদিহে তোমালাক কৰে
তেওঁৰেই ইবাদত কৰা।” [ছূৰা
ফুছছলিত/৩৭]

• সহিত্তে যবে ফৰিসিতাসকলৰ ইবাদত
কৰছিলি তাৰ প্ৰমাণ আল্লাহৰ বাণী,

﴿ وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا ﴾
(ال عمران: ٨٠)

“আৰু তেওঁ তোমালোকক (কতেয়াও
এইটো) আদশে নদিয়ে যবে,

তোমালোক ফৰিসিতাসকল ও
নবীসকলক প্ৰতাপালকৰূপে গ্ৰহণ
কৰা।” [ছূৰা আলো ইমৰান/৮০]

• মক্কাৰ কাফৰিসকলে যবে নবীসকলৰ
ইবাদত কৰছিলি তাৰ প্ৰমাণ হৈছে
আল্লাহৰ বাণী,

﴿ وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يُعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ
اتَّخِذُونِي وَأُمَّيَ الْهَيْئِ مِنْ دُونِ اللَّهِ ۗ ﴾
(المائدة: ١١٦)

“আবু যতেয়া আল্লাহে ক’ব, হে
মৰয়িমৰ পুত্ৰ ঈছা! তুমি মানুহবোৰক
কছৈলিনে যে, তোমালোক মোক আবু
মোৰ মাতৃক আল্লাহৰ বাহৰি দুজনক
উপাস্বৰূপে গ্ৰহণ কৰা?” [ছূৰা আল-
মায়দো/১১৬]

• মক্কাৰ লোকসকলে যে পুণ্ডবান
লোকসকলৰ ইবাদত কৰছিলি তাৰ
প্ৰমাণ হৈছে আল্লাহৰ বাণী :

﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ
أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ﴾
(الاسراء: ٥٧)

“সহিত যসিকলক আহ্বান কৰে সহিত
নজিহে সহিতৰ প্ৰতপালকৰ নকৈট্ৰ
লাভৰ উপায় সন্ধান কৰি ফুৰে যে
সহিতৰ মাজত কোনে কামান সান্নাধিষ

লাভ কৰিব পাৰে? তেওঁৰ দয়া আশা কৰে
আৰু তেওঁৰ শাস্তকি ভয় কৰে।” [ছূৰা
আল-ইছৰা/৫৭]

• সেই সময়ত মক্কাৰ লোকসকলে যে
গছ-গছনি আৰু শলিৰ ইবাদত কৰছিলি
তাৰ প্ৰমাণ আল্লাহৰ বাণী,

﴿ أَفَرَأَيْتُمُ اللَّتَّ وَالْعُزَّىٰ ۙ ۱۹ وَمَنْوَةٌ الثَّلَاثَةُ الْأُخْرَىٰ
(النجم: ১৭, ২০) ﴾

“তোমালোকে ভাৱিছানে লাভ’ আৰু
‘উষযা’ সম্বন্ধে আৰু তৃতীয় আন এটা
‘মানাত’ সম্বন্ধে?” [ছূৰা আন-
নাজম/১৯-২০]

এইদৰে আৰু ওৱাকদি আল-লায়ছী
(ৰাঃ)ৰ হাদীছটোৱেও ইয়াৰ প্ৰমাণ,
তেওঁ কয়:

خرجنا مع النبي صلى الله عليه وسلم إلى حنين
 ونحن حدثاء عهد بكفر، وللمشركين سدرة
 يعكفون عندها وينوطون بها أسلحتهم يقال لها
 ذات أنواط. **فمررنا بسدرة فقلنا: يا رسول الله**
اجعل لنا ذات أنواط، كما لهم ذات أنواط.
 الحديث .

আমি নবী (চাল্লাল্লা-হু আলাইহি
 অছাল্লাম)ৰ লগত হুনাইনলৈ ওলালোঁ,
 আমি তেতিয়া নৱ-মুছলমি আছিলোঁ।
 সেই সময়ত মুশ্বৰকিসকলৰ এটা বৃক্ষ
 আছিল, যাৰ ওচৰত সহিত্তে অৱস্থান
 কৰছিলি আৰু তাৰ ডালসমূহত সহিত্তৰ
 অস্ত্ৰবোৰ ওলোমাই ৰাখছিলি। তাৰ
 নাম আছিল 'জাতু আন্বোৱাত্' (বৰকতৰ
 গছ)। আমি এই ধৰণৰ এডাল গছৰ
 ওচৰদে অতিক্ৰম কৰিলোঁ। আমি
 আল্লাহৰ ৰাছুলক কলোঁ: হে আল্লাহৰ

ৰাছুল ! আমাৰ বাবেও এটা জাতু
আনওৱাত নৰিখাৰতি কৰা দয়িক
যনেকেই সহিতৰ আছে....। (তৰিমজী,
হাদীছ নং ২১৮০)

চতুৰ্থ নীতিঃ

আমাৰ এই যুগৰ মুশ্বৰকিসকলৰ
শ্বৰিক পূৰ্ব যুগৰ মুশ্বৰকিসকলতকৈ
অধিক কঠোৰ। কাৰণ পূৰ্ব যুগৰ
লোকসকল সুখ-সচ্ছলতাৰ সময়ত
শ্বৰিক কৰিছিল আৰু দুঃখ ও আপদ-
বপিদৰ সময়ত একান্তভাৱে
আল্লাহকহে আহ্বান কৰিছিল। কিন্তু
আমাৰ এই যুগৰ মুশ্বৰকিসকলে সুখ-
দুখ সৰ্ব্বাৱস্থাতহে আল্লাহৰ লগত
শ্বৰিক কৰে।

তাৰ দলীল, আল্লাহৰ বাণী,

﴿ فَإِذَا رَكَبُوا فِي الْفُلِكِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ
فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ ﴾ (العنكبوت:
٦٥)

“সহিত্তে যতেয়া নাৰত আৰোহণ কৰে
ততেয়া সহিত্তে বশিদ্ধ চত্ৰিত্তে
আল্লাহকেই মাত্তে; তাৰ পছিত্ত তওঁ
যতেয়া স্থলত আনিসহিত্তক উদ্ধাৰ
কৰে, ততেয়াই সহিত্তে শ্বৰিক কৰে।”
[ছুৰা আল-আনকাবুত/৬৫]

সমাপ্ত

আৰু আল্লাহ তা‘আলা সৰ্ব্বজ্ঞাণী।
দৰুদ ও ছালাম বৰ্ষতি হওক মুহাম্মাদ
চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছালাম, আৰু

তওঁৰ পৰিয়াল-পৰজিন আৰু তখেতেৰ
সঙ্গী-সাৰথী সকলৰ প্ৰতি

ইছলামী বিশ্ববিদ্যালয় মদীনা ছৌদী
আৰব